



KOIVISTON viesti

Nro 11 Marraskuu 2010

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Vanha-Moisiossa tunnistettiin kuvia

Koivistolaisten kylä- ja sukuseurojen edustajat kokoontuivat Koivisto-Seuran hallituksen kanssa viimevuotiseen tapaan Vanha-Moision nuorisoseuran talolla Porvoossa.

Sanaristikko

Lokakuun lehdessä oli sanaristikotehtävä 1956 joulukuun Koiviston Viestistä. Tässä ristikon vastaukset.

Vaakasuojaan

1. Alaston
6. husaari
7. Otava
8. Sos
11. Eri
12. Pal
15. Asia
17. tila
18. Pullinniemi
19. Pula
20. Ulat
21. Isi
22. Täi
24. Ata
25. Tähti
26. Keituri
27. Ahtiala

Pystysuoraan

1. Ah
2. luo
3. aste
4. Saarentähti
5. Tavi
8. Sappi
9. Osuus
10. Silli
12. Piela
13. Almat
14. Laita
16. Ala
17. Tiu
22. Tait
23. Itua

Syksyisessä keskustelutilaisuudessa on tarkoitus yhdessä suunnitella tulevaa koivistolaistoimintaa ja välittää eri seurojen ja tahojen kuulumisia. Tällä kertaa erityisenä aiheena oli vanhojen koivistolaisten valokuvien ja erityisesti kuvissa olleiden henkilöiden tunnistaminen. Toki Koivulan Hilkan, Kurjen ja Karlsonin Leenonjen maukkaan kalasopan äärellä vaihdettiin kaikki kuulumisetkin.

Isoja kuvakokoelmia oli esillä useita. Jorma Kallosella oli mukanaan Vatnuorin alueen kuvia. Niistä löysi ainakin Kaukiaisien Ahti ryhmäkuvan talon pihanurmelta, josta tunnisti isänsä Väinö Kaukiaisien ja Pentti ja Gabriel Mäkeläisen. Näin Tapani Hovi, joka kuvat on arkistoinut, sai arvokasta tietoa, joka ilman tätä tapaamista olisi saattanut jäädä unohtuiksi.

Rautasen kylän laaja kuvakokoelma oli myös tulostettuna nuorisoseurantalon seinille. Esko Kaukiainen kertoi kuvien olleen esillä Mäntsälän juhlillakin. Paljon kuvien henkilöistä on tunnistettu, mutta vielä tietoja puuttui. Kuvista löytyi kuvia Rautasen lotista jotka poseerasivat yhdessä kauppalasta tulleiden lottien kanssa. Lotta toiminnassa olivat mukana koulun opettajat: Hilda Myyryläinen, Yhteiskoulun rehtori ja matematiikan ja fysiikan opettaja, Alma Klemola, suomen kielen ja historian opettaja ja Kerttu Laukkanen ruotsin ja saksan opettaja. Muitakin lottakuvia Rautasen arkistosta löytyy. Näistä saadaan hyviä kohteita ensi kesän Koivisto-juhlien lotta näyttelyyn.

Ahtikarin Eerolla, kuten monella muullakin 30:llä paikalla olevalla koivistolaisella, oli mukanaan henkilökohtaisia suvun kuvia ja albumeita. Henkilökohdattaiset kuvat ovat osaltaan pala koko koivistolaisen yhteisön yhteistä kultuurihistoriaa. Humaljoen kylän kuvia oli skannannut ja tallettanut Anneli Rantanen. Kuvien yhteyteen oli, mahdollisuuksien ja tietojen mukaan tallennettu myös kyseisiin henkilöihin liittyviä tietoja, muistikuvia ja tarinoita.



Eistilä-Ingertilän kuvia oli myös paljon. Tuula Aggen seinälle heijastamien kuvien joukossa oli paljon myös museoiden kuva-arkistoista poimittuja kuvia. Vaikka näiden arkistokuvien tiedetään olevan Koivistolta, on niissä olevien henkilöiden tunnistaminen paljon vaikeampaa, kuin perhealbumeista kootuista kuvista. Perimätietona kulkeva tieto edeltävistä sukupolvista on kuitenkin syytä pyrkiä arkistomaan, muisti heikkenee ja aikalaismuistajien väki vähenee.

Vanhojen kuvien skannaaminen, arkistointi ja tunnistaminen on hidasta puuhaa, mutta onneksi nykytekniikalla varsin helppoa, eikä alkuperäisiä kuva-arteita tarvitse luovuttaa eteenpäin tai irrottaa albumeistaan. Nyt on viimeistään aika systemaattisesti näitä kuvia kerätä, koska aikalaistiedot ovat katoavaa kansanperinnettä. Ensi kesän juhlilla jatketaan kuvien skannausta ja tunnistamista.

jatkuu sivulla 7





Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Avoin kirje pikkuserkuille sinne jonnekin (esim. Raumalle)

Tämä on kirje harvakseltaan tavatuille sukulaissieluille, jotka ovat koivistolaisten jäljiltä asettuneet eri puolille Suomea. Vaikka minulla tietenkin on omat serkkuni, tämä voisi olla kenelle tahansa toimeliaalle puoli, neljäsosa, kahdeksasosa tai kuudestoistaosa koivistolaiselle yhtälailla Ouluun kuin Haminaankin. Ja koska en tiedä tuleeko Reetalle, Villelle tai Anulle tai muille edellä kuvatut kriteerit täyttävillä mikroserkuille Koivisto Viestiä, voisitteko arvon tädit, sedät ja enot pitää huolta, että kirje löytäisi perille. Siis...

Rakkaat pikkuserkut Reetta, Ville ja Anu

vaikka siitä onkin vierähtänyt jokunen kymmenen vuotta aikaa, kun mummolassa oltiin traktorinlavalla leikkimässä juhannustansseja koko serkkukaartin voimin, ajattelin ottaa asiakseni kirjoittaa teille. Toki yhteyden ottoani helpottaa se, että viimekesänä tavattiin ja tunnuitte ihan yhtä tutuilta kuin ennenkin. (Mitä nyt muistutitte jotenkin enemmän vanhempianne kuin silloin joskus) Pikku Villekin oli jotenkin ihan aikuinen, omia lapsia ja pirtsakka vaimo. Silloin tuskin ylsit traktorin penkille istumaan. Ihan tulee kesän lämpö mieleen, kun tapaamistamme muistelen.

Minulle juolahti mieleen yksi asia. (Ja jos jotain joskus juolahtaa, siihen kannattaa tarttua) Mitä jos järjestäisitte sinne Raumalle Koivisto-juhlat. Juu, juu, tiedän kyllä ettette mitenkään erityisaktiivisesti paikallisessa Koivisto-yhdistyksessä toimi ja kaikenlaista muutakin puuhaa on, mutta silti, eikä olisi mukavaa saada 500 koivistolaismielistä tutustumaan Raumaan. Tapaamisen lisäksi olisi hyvä syy lähteä liikkeelle vähän kauemmaksi, sukulaisia kun olisi mukava tavata muutenkin kuin hautajaisissa. Samalla saisi hyvän syyn kuljeskella vanhan Rauman kaduilla, satamassa, matkan varrella voisi pysähtyä Harjavaltaan Emil Cedercreuzin museoon. (Ja jos joku Oulussa lukisi tämän, vaikka Lenkkerit, niin sielläkin olisi vaikka mitä mukavaa koettavaa juhlien ohessa).

Niiden juhlien järjestäminen ei mikään hirmu-urakka ole. Moni asiaa soljuu vanhojen hyvien tapojen mukaan. Ja jokainen järjestäjä voi suunnitella mukaan sellaista mikä itsestä tuntuu hyvältä. Mekin valmistaudumme jo ensikesän Lahden juhliin, ja voitte arvata miten hauskaa on iltamaohjelmaa tehdä. Ei tunnu syksy pimeältä eikä pitkältä kun ideoimme harmoonisiskoja, ja sankariparien kupletteja. Vedet silmissä saa harjoituksissa nauraa.

Älkääkä olko huolissanne, vaikka mikään virallinen taho ei ole teiltä kysymässä, että voisitteko juhlat järjestää. Minua kysyi edellisellä kerralla äiti, joka tiesi, että jos ei uutta väkeä järjestelyihin löydy, niin juhlat jää Lahden osalta siihen. Jos päätätte olla ydintiimi, niin yhtäkkiä huomaatte, että onhan sitä aktiivista porukkaa, eikä Raumalla ole niitä koivistolaisten laivanrakentajien perillisiä aikalailla paljon. Niin että sitä minä vaan, että mitä kuuluu ja terveisiä Lahest.

Riikka
ps. Ullalle terveisiä ja Petterille ja koko sakille!
pss. Nähdäänkö taas ensi kesänä?

Hartaast'

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

Adventtiaikaan laulamme Jeesukselle "Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!" On harvinaista maailmankaikkeudessa, että ihminen käy siunaamaan Jumalaa. Raamatunkin mukaan siunauksen antaja on korkeampi-arvoinen kuin siunauksen saaja. Jumalan siunaaminen oli harvinaista Vanhassa testamentissa. Vain kahdessa psalmissa toimitaan näin. Toisessa (Ps 118: 26) psalmin laulajat siunaavat sitä, joku tulee Herran nimessä, niin kuin Jeesustakin siunattiin pääsiäisen alla. Toisessa (Ps. 113: 2) ihmiset siunaavat suoraan Herran nimeä. Jo Vanhassa testamentissa - tosin vain kerran - Jumala haluaa asettua siunausta vastaanottamaan. Hän haluaa antaa tämänkin psalmin meille ihmisille rukouksen malliksi.

Kun Jeesus sitten ratsasti aasilla Jerusalemiin, hän asettui samaan asemaan. Hän hyväksyi itseensä kohdistuvat, kunin-

kaalle kuuluvat hoosianna- ja siunattu olkoon Herran nimessä tulija -huudot. Myöhemmin hän jopa vaati niitä. Hän moitti Jerusalemiä profettojen tappamisesta ja siitä, etteivät ihmiset olleet halunneet tulla hänen suojaansa kuin kananpojat emonsa siipien suojaan. Ja sitten hän sanoi: "Kuulkaa siis: teidän temppeleinne on jäävä asujaansa vaille. Sillä minä sanon teille, että te ette minua tästedes näe ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!'" (Matt 23: 38, 39). Ihmiset voivat osoittaa suostumista Jumalan tahtoon asettumalla siunaamaan häntä.

Näillä mennään!

Hyvää adventtiaikaa kaikille!
Kaisa Koivula



Rakkaamme

**Pirjo-Leena
SETÄLÄ**

omaa sukua Taivalsalo

syntynyt Koivistolla
(Viipuri) 5.5.1933
kuoli Lahdessa 1.10.2010

Kaipauksella muistaen
Timo
Pojat Mika ja Marko perheineen

*Tomu palaa maahan,
mistä se on tullut.
Henki palaa Jumalan luo,
joka sen on antanut.*

Rakkaamme

**Eeva
RAJALA**
o.s. Pulli

s. 25.8. 1922 Koivisto Saarenpää
k. 5.10. 2010 Helsinki

*Lähti lentoon enkeli taivaan,
tuli luokse väsyneen, sairaan,
otti siivilleen,
vei turvaan.*

Eevaa lämmöllä muistaen
Oili-täti perheineen
Aino-sisko perheineen
Eila-sisko perheineen
Mirja perheineen
Ahti perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät

Siunattu 29.10.2010 Vantaan Honkanummen kappelissa läheisten läsnä ollessa.

KOIVISTON viesti



Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm
Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm
Lasten kuvalliset onnittelet 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

**Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti**

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 24e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e. Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehdien postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi muualle maailmaan +12 e/vuosi
Pankkiyht. Nordea Lahti 109130-305880

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitetun ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Evakkopojan tie

”Kuka on evakko? Hän on vastoin tahtoaan joutunut kotinsa jättämään. Syynä tähän on mm. luonnon katastrofit kuten hirvumyrskyt, tulvat, maanvyörymät, tulivuoren purkaukset sekä erimuotoiset tulipalot. Kaikkein ikävin lienee kuitenkin sota.”

Omat lapsenlapset ovat kysyneet minulta kuka on evakko ja olen asian ker-tonut heille oman tarinani kautta:

Kun Suomen talvisota syttyi 30.11.1939, saimme käskyn olla seuraavana aamuna aikaisin Koiviston Saarenpään kylän laiturilla, jolloin evakkotaival alkoi. Olin tuolloin 7½ -vuotias. Mukana oli mitä pieneen koulureppuun mahtui. Kun lähtö oli pikainen ja edessä suuri tuntemattomuus omasta sekä maan kohtalosta, oli mieli pelokas.

Matka ensimmäiseen sijoituspaikkaan

Oriveden Känkipohjan Hiikkaan koululle matka oli tosi monivaiheinen ja vaikea niissä olosuhteissa. Evakkomatkamme oli päättyä alkuunsa Viipurinlahden aaltoihin, mutta säästyimme viholliskoneen pommeilta; kiitos perässä lentäneen suomalaishävittäjän ansioista. Uudenvuoden pääsimme muuttamaan maalaistaloon Pitkänjärven rantaan. Koulunkäynti ei kuitenkaan ollut täällä mahdollista.

Keväällä 1940 muuttimme Iitin Sääksjärvelle, jolloin myös elämämme alkoi normalisoitua. Kou-

lunkäynti pääsi jälleen alkamaan. Evakkomatkamme kulki täältä Naantalista Luonnonmaalle keväällä 1941. Muutto tänne johtui ehkä siitä, että siellä oli mahdollisuus kalastukseen, joka oli isän pääasiallinen ammatti. Suuri epäkohta ainakin meille lapsille oli, että juuri kun oli ystävystynyt uusien koulu- ja naapurikavereihin, joutui muuttamaan pois.

Tämän ensimmäisen vaiheen evakkomatka päättyi kesällä 1942, jolloin pääsimme muuttamaan takaisin Karjalaan synnyinkotiimme. Suuri osa koulu- ja naapurikavereista oli myös palannut kotiseudulle. Koulunkäynti jatkui tutussa koulussa entisten tuttujen opettajien ohjajana. Tätä onnen aikaa ei kuitenkaan kestänyt pitkään, sillä kesällä 1944 oli lähtö taas evakkoon. Kaikki oli kuin edelliskerran toistoa. Kulkureitti oli hieman toinen, sillä nyt mentiin junalla ja suuntautui Varsinais-Suomeen. Tämä jäi myös evakkomatkan päätepisteeksi, sillä täällä pääsimme muuttamaan rakentamaamme omaan kotiin. Nyt myös kansakoulu tuli päätökseen tosin jo oppivelvollisuusiän ylitämänä. Tämä johtui siitä, että evakkotaipaleen joka kohteessa ei ollut mahdollisuutta koulunkäyntiin. Kansakoulusta piti ottaa vapaata siksi aikaa kun kävin rippikoulun.

Muistoja evakkoajalta

Evakkotaipaleen ajalta on kuitenkin jäänyt muistoon, että joka paikassa tulin paikallisten ikäisten kanssa hyvin toimeen. Sain aina runsaasti kavereita enkä tullut kiusatuksi enkä syrjityksi. Tähän vaikutti varmaan suuresti se, että olin lapsena ja nuorena hyvässä fyysisessä kunnossa. Osalta myös kaikenlainen liikunta ja urheilu kavereiden kanssa yhdistivät meitä paikallisiin nuoriin. Kyllä ne evakkopojan kokemukset ovat vielä aikuisiässäkin tulleet unissa elettyä.

Kun te lapset käytte nykyisin meitä tervehtimässä ja saamme teiltä halauksen, luovutatte virtaa meille ja lataatte akkujamme. Seuraamme kehitystänne elämän taipaleelle. Eläkää se osaltanne siten, ettei teidän ja jälkipolvenne koskaan tarvitse kokea Evakon kohtaloa. Korkein teitä siitä varjelkoon!

t. Sota-ajan evakkopoika

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Olipa hieno tunnelma Vanhamoisien seurantalolla Porvoossa, jossa viime viikon lauantaina pengottiin vanhoja valokuvia kyläyhdistysten ja sukuseurojen sekä toimikuntien edustajien kanssa. Salin seinille ja pöydille oli levitetty toinen toistaan upeampia kuvia Koivistolta ja sen kylistä. Juttu luisti ja uskon monien saaneen lisätietoa kuvissa olleista vielä tunnistamattomista henkilöistä. Harmitti vähän, että parhaat tietäjät ovat jo siirtyneet ajasta ikuisuuteen, mutta silti uskon, että tilaisuus puolsi paikkaansa ja voidaan tarvittaessa toistaa vaikkapa suuremmallakin joukolla. Päivän pääteema oli Koivisto-Seuran tulevaisuus ja toiminnan linjaukset. Johtokunta esitti keskusteltavaksi kolmesta asiasta: Miten koetaan seuran nykyinen toiminta ja mitä pitäisi mahdollisesti muuttaa? Onko Koivistojuhlilla tulevaisuutta ja miten ne turvataan? Miten lisätään vetoa seuran jäsenyyteen? Kaikkia haasteita sivuttiin, mutta keskustelun fokukseen nousi selkeästi Koivistojuhlien tulevaisuus. Seuran tähänastiseen toimintaan oltiin kohtuullisen tyytyväisiä käytettävissä olevat resurssit huomioon ottaen ja uusia toivomuksia ilmeni aika vähän. Merkittävimpänä kirjattiin toiveet keskitettyjen matkojen järjestämisestä Koivistolle. Jäsenmäärän kehittämisen avaimiksi todettiin jälkipolvia puhuttelevat toimintamuodot, jossa jokaisen Koivisto-Seuran jäsenen todettiin olevan avainasemassa. Ehdottoman tärkeänä pidettiin myös sosiaalisen median hyväksikäyttöä nykyistä laajemmin ja tehokkaammin. Sitä kautta uskottiin saavutettavan nuoremmat polvet parhaiten.

Mutta Koivistojuhlien tärkeydestä oltiin vakuuttavan yksimielisiä. Ne koetaan selkeästi seuran keskeisimmäksi toimintamuodoksi, joka tulee tavalla tai toisella säilyttää. Se missä muodossa juhlat järjestetään ja kenen toimesta ei ole oleellista kunhan juhlat jatkuvat. Kesällä 2011 juhlat pidetään Lahdessa, mutta sen jälkeisten juhlien järjestäjästä ei vielä ole varmuutta. Tämä selvästi huolestutti osanottajia ja pani pohtimaan erilaisia vaihtoehtoja. Ensimmäisesti toivottiin, että löytyy kyläyhdistys tai useampi, jotka joko yksin tai yhteisesti ottavat järjestelyvastuun tulevasta vuodesta. Ellei tämä onnistu, mitä itse en epäile lainkaan, vastuun kantakoon Koivisto-Seura. Uutena ajatuksena esitettiin myös juhlan järjestämistä Koivistolla, johon erityisesti vuosi 2014 sopisi oivallisesti, kun tulee 70 vuotta viimeisestä evakosta. Jos matkailuidea saa syytettä, voisi sen toteuttaa ehkäpä jo aikaisemminkin, arveltiin. Kaikki olivat yksimielisiä siitä, että juhlista ei hevin luovuta. Johtokunta tuleekin tekemään nyt kaikkensa, jotta perinne voidaan säilyttää ja vetoaa erityisesti kyläyhdistyksiin, jotta ne vakavasti pohtisivat mahdollisuuksiaan ottaa järjestelyvastuun vuonna 2012 ja sen jälkeisistä vuosista. Olisi tärkeätä, että hyvissä ajoin tiedettäisiin järjestäjät jo etukäteen useammalle vuodelle, koska järjestelyt vaativat talkootyönä runsaasti aikaa. Koivistojuhlat siis jatkukoon.

Toivossa eläen
J-V Kurki



Rakkaamme

Lauha Sinikka
ROUSKU

s. 24.5.1936 Koivisto
k. 15.9.2010 Kotka

*Näin taivaan Isä päätti sen,
sydämen lyönnin viimeisen.
Hän kutsui kotiin väsyneen,
onneen rauhaan ikuisen.*

Kaipaamaan jäivät
Mirja-Sisko
Lapset perh.
Inkeri
Lapset perh.
Pertti-veli, Anneli
Lapset perh.
Maarit perh., Liisa
muut sukulaiset
ystävät

Siunaus toimitettu.
Lämmin kiitos osanotosta.



Saima Kaarina

TERVAHARTIALA

s. 27.6.1924 Koivisto
k. 19.9.2010 Hanko

Kaivaten
Sukulaiset ja ystävät

Hiljaa huojuu korven honka,
kaukana kähkö kukkuu.,
vaieten astuvi vaeltaja,
mielen murhe nukkuu.

Eino Leino

Siunaus toimitettu.
Kiitämme osanotosta.



Suomen
Koivisto-Seura r.y.
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
- järjestää kotiseututalouksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838

Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651

Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806

virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341

Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601

Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019-664 8112

Hallituksen muut jäsenet:
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku

Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430

varalla Martti Karvonen, Kausala

Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752

varalla Pertti Hämäläinen, Espoo

Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885

varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo

Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940

varalla Tuula Agge, Parainen

Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098

varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:

Hallituksen pj. Sirpa Taskinen

Intiankatu 11, 00560 Helsinki

puh. 09-797 011

Säätiön asiamies Pertti Hoikkala

Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo

puh. 040-583 5397

koivisto-saatio@kolumbus.fi

Hailin maku kielellä, kaik' iloisella mielellä!

*Pornaisissa kohdatti ja hailii yhes maisteltii,
Savustetut kultakyljet, tuskin herkuil tälle syljet.
Halstrattuja hailiikii ol täynnä suuri tassi,
jäähköhää niitä jälel, oisko pitänt ottaa mukkaa isomp kassi?
Siinä hailii maistellessa haastamista riitti,
ehtoisia emäntiä moni herkuist kiitti.
Vaik jo vatsa täytee tuli, tuntu muut ei ennää jaksa,
serpaa teki mieli, pithä ottaa, ko ei lissää liksaa maksa.
Halstrattuja hailia ol kirkkaas liemes keitetty,
sopivast ol maustehia sekkaa siibe heitetty.
Sit jo päästii "jälkiruokaa", kermaserpakeittoo,
pit jo santsikierros laittaa toisiilt vierailt peittoo!
Kiele vei se männessää ja muistoi Koiviston toi pintaa,
yhteekuuluvaisuus toi nii herkkii tunteit rintaa.
Nyt jo vällee unhohtuu meinas tärkeä alkuruoka,
ko hailii rullal käärittyn ol komja tomaattivuoka.*



Niin-missäpä sitä tällaisia herkkuja on syöty? No Vatnuorin kyläyhdistyksen tapaamisessa tietenkin. Halkian Kivistöllä kokoontui reilut neljäkymmentä henkeä herkuttelemaan ja haastelemaan. Nauttimaan hailii happamii, joskin ei tällä kertaa koivistolaisii tappamii, MUT HYVVII OLLIIT SILTI!

Kun vatsat oli mukavasti täynnä, oli hyvä syventyä kuuntelemaan tohtori Pirkko Kanervon esitystä Uuraan satamasta. Uuraassa kävi töissä myös Vatnuorin miehiä. Pirkon isä Topias Mellanen, syntynyt Huunonsaarella, kävi satamassa lastaustöissä. Äiti Elina (os Karhu), syntynyt Uuraansaarella Kivitokeen kylässä, työskenteli ennen naimisiinmenoa satamassa ylösottajana. Esityksessä oli mukana kuva Topias-isästä lankunkantajana. Ennenkuin satamaan saatiin pistoraiteita täytyi painavia lankkutaakkoja kantaa olkapäällä.

Lankunkantajien varustuksena oli jouhilla täytetty nahkainen olkasuojus, joka oli nimel-

Nimeltään pälsä

tään pälsä. Jalassa miehillä oli yleisimmin huopikkaidenterät. Huopa oli ihanteellinen materiaali, se ei hiuonnut eikä luistanut. Päässä useimmilla oli kulumista sidottu nenäliina. Se oli Uuraan sataman muotia se! Pälsän lisäksi esityksessä tuli muitakin ehkä monillekin kuulijoille uusia sanoja esille. Esim. mulikkatalo (sahauksen jäännöksistä rakennettu talo), täkkipomo (lastaustyönjohtaja), diktaali (merenpohjaan juntattu kiinnityspaalu), soima (tasapäinen laatikkomallinen proomu ilman peräsintä), katoniekka (katollinen soima), stuuvaus (puutavaranlastaus) ja monta muuta mukavalta kuulostavaa nimikettä.

Ylösottajat olivat yleensä nuoria naimattomia naisia, joilta vaadittiin nopeutta, tarkkuutta, hyvää käsialaa ja laskupäätä. Naisten työpukuna oli lenin-



ki, esiliina ja huivi. 1920-luvun loppupuolella naiset uhkasivat aloittaa lakon-HOUSULAKON-työnantajan vaatiessa heitä käyttämään turvallisuussyistä housupukua. Naisellisuushan sii-

nä olisi kärsinyt. Kirjailija Vilho Sorvali on pukenut sanoiksi ne tunnot, mitä Uuras merkitsi siellä leipänsä ansainneille... "Kesäisen, työn täyttämän salmen kuura, auringonpolttainen hengitys,

laivat lippuineen, puun terve tuoksu, kaukaisten maiden kangastuskuvat."

Mielenkiintoisen UURAS-MAAILMANPORTTI esityksen ainutlaatuisin kuvin pitäneellä

Kirjotuksi ja kuulumissii

Pirkko Kanervolla on myös yhteys Vatnuoriin. Hänen tätinsä (äidin sisko) Hilda Karhu meni naimisiin vatnuorilaisen Albert Töllikön kanssa.

Maukkaat kakkukohvit päälle juotii, sekkii ilo meil viel siel suotii. Katottii myös vanhoi kuvvii, sekkii tuotti illoo, huvvii. Tuos o tuttu, tuoskii viel, kyl mie muistan kaikki viel.

Päivän ohjelmaan kuuluivat myös perinteisesti arpajaiset. Arpoja ostettiin paljon, liekö vaikutusta ollut runsaalla voittopöydällä? Vatnuorilainen, Virolahdella Klamilassa asuva Maija-Liisa Korpela (os. Kurki) lahjoitti kyläyhdistykselle maalaamansa taulun Koiviston kirkonrannasta. Taulu oli sitten itseoikeutetusti arpajaisten päävoitto, jonka sai omakseen

Saini Hovi. Onnettaren suosikin ja taiteilijan tapaaminen tilaisuuden jälkeen oli koskettava ja sai silmäkulmia kostumaan paikalla olleilla. Ne muistot, ne muistot! Yhdessä laulettu ”Karjalaisten laulu” Päivi Rikkolan säestämänä nostatti pintaan heimomme historiaa, sekä tärkeää toimintaa, historian säilymistä ja esilletuomista jälkipolville.

No-tuliba se viesti siel, onha niitä hailii viel. Eurolla saat pussin kottii, tuotto vatnuorilaisii pottii. Pussit ol jo valmiiks pakattu, ko ohjelma ja arpajaiset olliit lakattu. Näi jatkui makuelämykset viel pari päivää, ei tarvint puotii männä, ei huole häivää. Niit savukylkilöi mie söin ja mietin, mite mukavan päivä siel Pornaisis teije kans vietin!

Terttu Ravi
(äidinäiti Vatnuori/Kaaliala)

Tyttö ja poikki

Nuoril työilhä ain o salasuukii, mitä tarkotettu ei oo kaikkii korviil. Evakos ko myö enne eletti, Hämmes ja sit Turu puoleskii, ni siskot ja serkut keskennää usjast käytiit ommaa kääntökieltä ko salasuukista haasteliit. "Tämi näsi noitkaasa?" - tavut siin sukkelast vaihto paikkaa.

Silviisii hyö ko haastoit, ei monikaa saant selvää böijjää pubheistaa, mitä hyö oikee pamisiit, ko viel nii nopiast haasteliit. Pojat vaik korvat hörös kui kuunteliit, ei selvää saaneet tyttöi pubehist. Lopult hyö sit vaa päätteliit, et tytöt ruotsalaisii olliit varmasti.

Kerra ko hämäläise kartano poika ois mei Telluu tahtont koskella eikä osaksee saant mittää huomioo hää hermostu ja "morsiantaa" kiusaamma alko: "Sää oot emoni mahoma lehemä!" karjas "Jos mää oon lehemä, ni sää oot sonni" Tellu vastas, ja "kosijaltoa" karkas.

Martti Piela

Talvisota

Lailla kenraali Fiedrich von Buxhoevedenin, ylipäällikön Venäjän keisarin, Suomen sodassa ken Turun valloitti ja voitettut puolelleen hurmasi, Stalin luuli, pääkaupunkiin riemusaatossa paraatissa hänkin marssia voisi.

Stalin uskoi, jo viikossa, parissa Helsingin hän valloittaisi, että työkansa hurraten, riemusaatossa hänet vastaanottaisi, että "saleissa Suomen porvareiden hän ripaskaa tanssia saisi".

Suomen Tilsitissä lahjoitti keisari keisarille valloitettavaksi. Suuriruhtinaskunnan sai Aleksanteri, Napoleon päätyi saarelle vangiksi. Generalissimus vaan ei konsanaan Helsingimme marssia saanutkaan..

Martti Piela

Viivi Koivu väitteli tohtoriksi aiheesta: Tomografia paljastaa virtauksia materiaalien sisällä. Viivi on omaa sukuaan Villa. Viivin vaari oli kotoisin Koiviston Makslahdesta.

Väitös: 22.10. Tomografia paljastaa virtauksia materiaalien sisällä (Koivu)

FM Viivi Koivun soveltavan fysiikan väitöskirjan ”Analysis of fluid flow through porous media based on micro-tomographic reconstructions” (Huokoisen aineen läpi tapahtuvien virtausten analysointi röntgenmikrotomografiaa hyödyntämällä). Vastaväittäjänä Associate Professor D. Steven Keller, Miami University, USA ja kustoksena professori Markku Kataja, Jyväskylän yliopisto.

Viivi Koivun väitöskirja liittyy luonnontieteelliseen tutkimukseen, jossa virtausilmiöitä huokoisissa materiaaleissa tutkitaan sekä kokeellisin että numeerisin keinoin. Koivun kehittämissä menetelmistä ja tutkimustuloksista voi olla käytännön hyötyä esimerkiksi puu-, paperi- ja tekstiiliteollisuuden tarpeisiin.

Kokeellista lähestymistapaa varten Jyväskylän yliopistossa suunniteltiin ja kehitettiin mittaustalusto, joka mahdollistaa erityisesti ohuiden kuitumaisten näytteiden virtausominaisuuksien tutkimisen. Numeerisessa lähestymistavassa käytettiin simulaatiogeometriaa röntgenmikrotomografialla tuotettuja kolmiulotteisia kuvia todellisista

monimutkaisista näyterakenteista. Molempien lähestymistapojen käyttö virtausominaisuuksien tutkimiseen mahdollistaa erilaisten näytteiden tutkimisen mm. mekaanisen rasituksen alaisena. Koivu vertasi väitöstyössään numeerisella analyysillä aikaansaatuja tuloksia kokeellisiin mittaustuloksiin ja joissain erikoistapauksissa myös teoreettisiin ennusteisiin. Tulosten vastaavuus oli hyvä.

Laboratoriotason röntgenmikrotomografialaitteet mahdollistavat nykyisin erilaisten näytteiden kolmiulotteisten rakenteiden tutkimisen lähes puolen mikrometrin erotuskyvyllä. Koivu käytti väitöstyössään laboratoriotason laitteiden lisäksi myös suuren skaalan synkrotronisäteilyyn perustuva laitteistoa. Koivu hyödynsi kolmiulotteisia tomografiakuvia myös huokoisten materiaalien rakenteiden analysointiin yhdessä kollegansa kanssa kehittämällään kuva-analysointimenetelmällä.

Tomografiamenetelmien kuvantamisresoluutio on laitteiden kehityksestä huolimatta rajallinen ja tämä saattaa aiheuttaa virheitä numeerisen analyysin antamiin

tuloksiin. Koivu arvioi myös kuvantamisresoluution aiheuttamaa virhettä väitöstyössään.

Läheskään kaikissa tapauksissa virtausominaisuuksien kokeellinen määrittäminen ei ole mahdollista. Esimerkkinä tällaisesta tilanteesta voisi olla kerrosmaisen rakenteen yksittäisen kerroksen virtausominaisuuksien määrittäminen. Tällaisissa tilanteissa numeerinen lähestymistapa yhdistettynä röntgenmikrotomografiaan avaa uusia mahdollisuuksia virtausilmiöiden tutkimiseen näytettä hajottamatta. Esimerkkeinä kerroksellisista huokoisista rakenteista Koivu listaa mm. maaperän ja useat kartonki- ja tekstiililajit.

Sivutuotteena nanotaidetta

Koivun väitöstyön sivutuotteena kuvankäsittelyn keinoin syntyi useita visuaalisesti näyttäviä kuvia tieteellisistä tutkimuskohteista. Hyvä kuva voi valottaa uusia näkökohtia tieteelliseen tutkimukseen ja auttaa ratkaisemaan epäselväksi jääneitä ongelmia. Koivu on järjestänyt näyttelyn tutkimustyönsä sivutuloksena syntyneistä kuvista kansainvä-



lisen fysiikan alan konferenssin yhteydessä. Koivun ja hänen kollegansa Tuomas Turpeisen tekemistä teoksista on tehty kuvituksia Jyväskylän yliopiston esittelymateriaaleihin ja osa teoksista on nähtävillä pysyväisnäyttelyinä Jyväskylän yliopiston fysiikan laitoksen seinillä.

- Värikäs ja mielenkiintoinen kuva on loistava tapa kertoa tieteestä suurelle yleisölle, Koivu pohtii.

Muistoi mielessäi, muistoi kielessäi...

Haminan Seudun Koivistolaisten 40 vuotisjuhla oli muistojen juhla. Ohjelmassa tuotiin esille Koiviston muistoja monelta kantilta. Yhdistyksen historian, Koiviston historian, Evakkolapsen, Koiviston lottien ja jopa Koiviston vävyn näkökulmasta. Historiallista makuelämystä tarjosi juhlaruoka: HAPANLOHKO.



Vuonna 1970 perustettu yhdistys on sikäli harvinainen, että kaksi perustajajäsentä, Altti Muurinen ja Anja Kiiski, jotka perustamiskokouksessa valittiin hallitukseen, toimivat siinä edelleenkin. Altti Muurinen varapuheenjohtajana ja Anja Kiiskillä on vankka kokemus matkavastaavana. Yhdistyksen muut perustajajäsenet olivat puheenjohtajaksi valittu Onni Heino (pj 1970-1975), pitkään puheenjohtajana (1976-2001) toiminut Inkeri Talo, sihteerin virkaa kauan hoitanut Eila Leander sekä Raija Suokas, Aarne Liinamaa ja Lasse Paunamaa.

Yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja Mirja Haapanen (Humaljoki) on jättämässä tehtävänsä ja nuijan varteen on lupautunut Eeva Karkia (os Hoikkala) Miehikkälästä.

Mirja Haapanen on toiminut puheenjohtajana vuodesta 2002, sihteerinä 2006 sekä taloudenhoitajana v 2001 alkaen.

40 vuotista taivalta juhlittiin 26. 11. 2010 Haminan Seurakunnan tiloissa Kulmakivessä. Esillä oli jo monille Koivistojuhlien vieraille tuttu porvoollainen Koivistola 1933 syntyneen Terho Lehtolan rakentama Koiviston kirkon pienoismalli pihapiireineen.

Hapanlohko teki kauppansa.

Ensimmäisen johtokunnan kuva oli myös nähtävillä ja vanha lehtileike vuodelta 1970, jossa kerrottiin yhdistyksen perustamisesta.

Tilaisuus aloitettiin komeasti laulamalla yhdessä ”Karjalaisten laulu”, jonka jälkeen tervehdysanat lausui Eeva Karkia. Varapuheenjohtaja Muurinen kertoili Koiviston historiaa, sekä yhdistyksen historiaa. Haminan seudulle asettui sodan seurauksena asumaan n 500 koivistolaista, se näkyi paikkakunnalla varmasti. Haminassa järjestettiin Koivistojuhlia jo ennen kuin oli oma yhdistys vielä perustettukaan.

Ohjelman musiikillisesta annista vastasivat Pertti Husu hanturi, laulajana Pentti Hannula joka toimi myös ohjelman juontajana. Kun kerran Koiviston muistoissa oltiin, laulettiin yhteislauluna myös ”Mie muistan”. Mitäpä olisi koivistolaisten juhla ilman tuota tuttuakin tutumpaa laulua. Salmi sininen ja rannan hietikkosannat

elävät monien muistoissa ja onhan niitä monet jälkipolvetkin käyneet katsomassa. Kaakonkulman Lot-taperinneyhdistyksen puheenjohtaja Terttu Ravi (Vatnuori/Kaalia-la) esitti katsauksen Koivistojen lottien historiasta. Koivistolla oli paikallisosaston lisäksi 10 kyläosastoa.

Paikallisosasto Koivistolle perustettiin 2. 11. 1919. Maire ja Toivo Sainio ovat kirjoittaneet kirjan ”Neljännesvuosisata lottien työtä Koivistolla”, josta jälkipolville jää toiminnan historiaa luettavaksi.

Hallituksen jäsen Eeva Karkia muisteli puheenvuorossaan lapsuusmuistojaan. Evakkoajasta ei pienelle matkalaiselle ole tietenkään paljon muistiin jäänyt, mutta ne pienetkin muistot kertovat omaa karua totuuttaan rakkaan kotiseudun menettämistä. Karhulassa kansakoulua käynyt Eeva Karkia ei saanut osakseen koulu-kiusaamista, jota monet karjalaiset kertovat kokeneensa.

Muistelujen sarjan viimeisen puheenvuoron käytti Eeva Karkian mies rovasti Leo Karkia, Koiviston vävyn ominaisuudessa.

Varsinaisen ohjelman päätteeksi laulettiin yhteislauluna koivistolaisten kansallislauluksikin

nimitetty ”Mie muistan”, jonka jälkeen kukitettiin perustajajäsenet.

Kun oli saatu mielet täyteen muistoja oli aika nauttia emäntien tarjoiluista ja saada kielet täyteen muistomakuja. Hapanlohko teki kauppansa ja tuskin monikaan jätti santsikierrosta käyttämättä. Voisilmä lautasilla suli antaen viimeisen silauksen makuelämykseen. Toivo Lyyran tekstiä mukaillen: ”Hapanlohko kielelläin, maistelen ain mielelläin.

Siihen ko viel silmäks voi, kylmä maijo keral OI!

Sitä makkuu mie en hukkaa, se o miu mau mukkaa!”

Kuuma ”kohvi” ja makoisa kakku kruunasivat juhlaillan. Kahvi kielen kannat kirvoittaa, sen saimme taas todeta. Iloinen puheensorina jatkui vielä salissa, toisten jo lähtiessä kotimatalle. Pithä sitä vähä saaha haastaa!

Vieraskirjaan tuli merkintä n. 30 osallistujan puumerkein. Koivistolaisuus elää vielä vahvasti Haminassa. Haastellessa virisi jo uusia matkoja ja retkiä suunnitelmiin.

Ensi vuoden Koivisto juhlat Lahdessa saavat taas varmasti lähtijöitä myös Haminan seudulta. Esillä ollut Koiviston kirkon pienoismalli loi koti-ikävää Koivistolle, joten sinnekin matkavia löytynee ensi kesänä sankoin joukoin.

Rannat rakkaat siellä vain alkavat olla niin täyteen asutettuja, että varpaitten painaminen kotirannan sanaan alkaa olla historiaa. Voisi mukaella ”Mie muistan” laulun viimeistä säkeistöä: ”Oi, Jumalani, vieläkö sä annat mun vielä nähdä rannat Koiviston!”

Terttu Ravi

KOIVISTON AUTO



www.koivistonauto.fi

Rauman Koivisto-kerhon syysretki Pertteliin

Rauman Koivisto-kerho teki syysretken kauniina, aurinkoisena lauantaina 23.10.2010.

Retki suuntautui Pertteliin J. & M. Hilskan kala-alan yritykseen. Sydämellinen vastaanotto kalaisine herkkupöytineen odotti meitä perillä.

Mukanamme oli kolme yli 80 vuotiasta koivistolaista, joiden muistelu ja tietomäärä on korvaamatonta. Olemme heidän mukanaolostaan hyvin iloisia. Samoin jälkipolvi oli mukana, mikä on myös tärkeää.

Ruokailun jälkeen emäntä ja isännät esittelivät tuotantolaitoksen meille. Erityisesti silakoiden halstraus ihastutti. Saimme maistella lämpimiä kaloja, jotka olivat kertakaikkiaan herkkua.

Laitoksen koneet, laitteet ja menetelmät ovat suurelta osin omistajien kehittämiä.

Lähtiessä saimme mukaan vielä paistettuja silakkapihvejä sekä halstrattuja silakoita.

Kiitos Hilskan Matille ja koko perheelle mukavasta vierailusta ja toivotamme menestystä yritykselle.

Rauman Koivisto-kerho
psta Ulla Stenback
(äiti Emma os. Agge)

Vanha-Moisio

jatkuu sivulta 1

Tulevaakin suunniteltiin

Puheenjohtaja JiiVee Kurjen johdolla keskustelimme myös tulevaisuuden suunnitelmista. Varjoja Koivisto-juhlien järjestäjiä tästä eteenpäin on vain ensikesän Lahti. Toiveita olisi, että esimerkiksi aiemmin juhlaorganisoijina toimineet Rauma ja Hamina löytäisivät koivistolaisesta joukostaan toimeen tarttuvia jälkipolvia, jotka uudella innolla ottaisivat vastuun tästä katkeamattoman tapahtumaketjun jatkuvuudesta. Perniössä juhlien järjestämistä mietitään myös, ja sitä voisivatko juhlat olla Koivistolla. Niin tai näin uusia voimia ja uusia tuulia järjestelyihin tarvitaan.

Koivisto-Seuran jäsenmääräkin, joka tällä hetkellä on n. 1800 henkilöä, puhutti. Väistämättä ollaan tultu tilanteeseen, jossa luonnollinen poistuma on aika suurta. Vaikka uusia jäseniä liittyy mukavasti mukaan, olisi jäsenhankintakampanja paikallaan. Jälkipolvia on paljon, seuran varsin edullinen jäsenyys lehtineen tuskin on liittymisen esteenä. Kukaan koivistolainen voisi osaltaan olla tuomassa uusia jäseniä oman perheen ja suvun piiristä. Vatnuorin kyläyhdistyksestä Tapani Hovi muistutti, että toiminnassa on otettava huomioon, että uusien sukupolvien juuret haarautuvat useampaan paikkaan.

Nuoria on saatu toimintaan mukaan sekä Koivisto-juhlien järjestämisen, vireän paikallistoiminnan ja erityisesti Koivistolle suuntautuneiden matkojen innoittamana. Nuoret myös liikkuvat su-

juvasti netin ja sosiaalisen median maailmassa, ja tätäkään ei saisi unohtaa toimintaa kehitettäessä. Myönteisen keskustelun ja ajatusten vaihdon yhteydessä tiedotettiin myös, että Koivisto-pukuisen nukken pukemisprojekti on saatu Turun suunnalla käyntiin ja odotettavissa on upeiden nukkien armada. Koivistolaista aktiivista toimintaa on tiedossa myös tuleviksi ajoiksi.



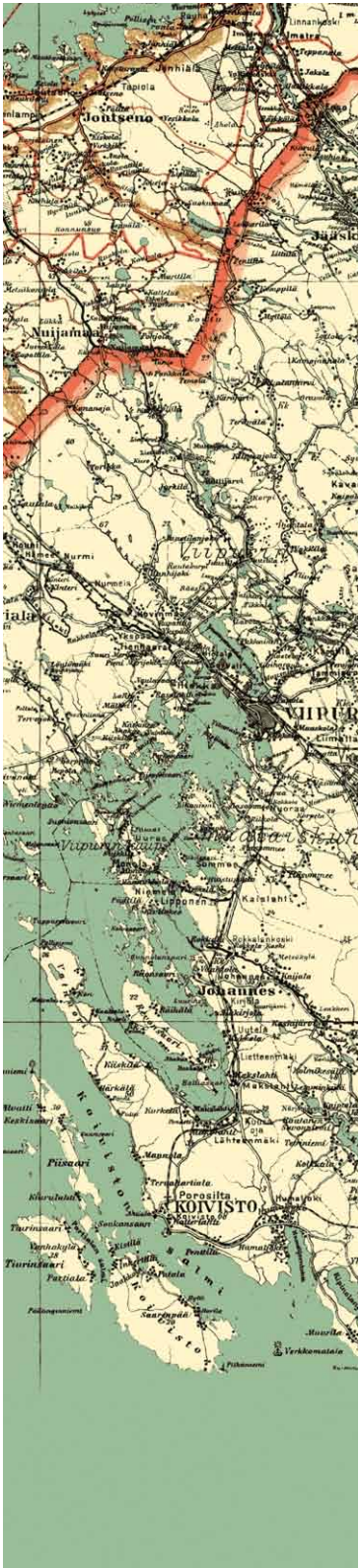
Onnitteluit' ja muistamissii'

TKK Espoo
DI JUHA KRISTIAN
SEPPINEN.

Vanhemmat Jarmo ja Ulla
(Järvelä) Seppinen, Espoo.
Isovanhemmat Tauno ja Eila
(Leskinen) Seppinen, Lahti.
Koivisto /Kivennapa

Tällä palstalla julkaisemme onnitte-
luja. Ilmoitus kuvallisena 6e.
Aineisto digitaalisena otsikolla: Koiviston viesti/onnittelut, osoitteeseen: studio@salokanneltoivonen.fi.
Muussa tapauksessa disketti, CD-levy tai valokuva osoitteeseen: Studio Salokannel & Toivonen, Hämeenkatu 5, 15110 Lahti.

Tekstiä voit liittää mukaan 90 kirjaimen verran.
Kuvien lähetyksellä omalla vastuulla.
Kuvat palautetaan vain jos mukana on osoitteellinen kirjekuori postimerkkeineen.



Tääl' tapahtuu

Lahden koivistolaiset

Jouluiset hapalohkokestit la 27.11.2010 klo 14.00
Vesikansan Nuorisoseurantalolla.

Ohjelmaa.

Bussi Marolankadun turistipysäkilta klo 13.30. Tervetuloa joukolla mukaan!

Johtokunta

Perniön ja ympäristön Koivisto-kerho

Tupailta keskiviikkona 17.11.2010 klo 18.00
Sirkka ja Matti Hilskalla
Karistoiantie 680
Salo Inkere

Joulujuhla maanantaina 13.12.2010 klo 18.00
Perniön seurakuntatalossa
Lupajantie 9 Perniö
ohjelma perinteiseen tapaan, puuroa, kahvia
pieni paketti mukaan

Tervetuloa!
Johtokunta

Helsingin Koivistolaiset ry.

viettää pikkujoulua perinteiseen tyyliin Karjalatalon Laatokka-
salissa perjantaina 10.12.2010 klo 18 alkaen. 60 ensiksi saapuvaa
mahtuu pöytien ääreen! Tuo tullessasi nimetön lahja pukin kontti-
in. Yhdistys tarjoaa glögiä, joulupuuroa sekä torttukahvit. Arpa-
jaisetkin järjestetään, voit halutessasi tuoda myös arpajaisvoitoksi
sopivan tavarana.

Tervetuloa pikkujouluun ja tapaamaan seukkoja!

Johtokunta

Eistilä-Ingertilä-Jaakkola kyläyhdistys

Olemme avanneet vihdoinkin verkkosivut
osoitteemme on:

www.eistila.com

tutuskukaaha sivuilla ja ottakaa yhteyksiä nii haastellaa.

Terveisin Tuula Agge
kylayhdistys@eistila.com

Kiitoksii lämpimästä

Kiitoksii lämpimästä kaikille teille yksityisille ja yhteisöille, jotka eri
tavoin osallistuite kanssamme 62. Koivisto-juhlien viettoon.

Taas kerran Koivistolainen yhteisö osoitti elinvoimansa.
Tavataan Lahdessa ensivuonna.

Rattoisaa loppukesää!

Suomen Koivistoseura Mäntsälän Koivistolaiset



Tilausajot ja Ryhmämatkat
14-48 paikallisilla autoilla

TT MATKAT OY

**Tapani Teikari
Pornainen
040-8291824**

ttmatkat@pp.inet.fi
www.ttmatkat.com

Karhulan ja ympäristön koivistolaiset

Pikkujoulu 28.11.2010 kello 16
ravintola Keisarinsatama os. Metsontie 41 (Metsola)

Jouluruoka
Ohjelmaa
Arpajaiset, päävoittona joulukinkku.

Iloinen mieli ja pikkupaketti mukaan!
Ilmoittautumiset 21.11. mennessä
Marja-Liisalle p.262159 tai 050 63738

Tervetuloa, johtokunta

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Koivistolaisten Kajuutta, Itäpellontie 2, Turku

Askartelupiirin joulumyyjäiset Kajuutassa 21.11. klo 10-16.
Paljon mielenkiintoista myytävää
- Kakkuja, piirakoita, joululimppuja....
- Joulukortteja, kirjokintaita, tyyntyjä, joulukoristeita
mm. ”kransseja”, ”joulukuusia”, tonttuja ja paljon muuta
Kannattaa tulla katsomaan

Joulujuhla Ravintola Sinisessä Hetkessä klo 15, Ruohonpäänt. 27,
Turku.

Jouluista ohjelmaa ja ruokailu maittavasta noutopöydästä täyte-
kakku
kahveineen. Ota nimetön paketti pukin konttiin.
Tule nauttimaan jouluisesta tunnelmasta kanssamme.
Ruokailun takia ilmoittautumiset

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Viking Isabella-risteily 10-11.1.2011
Lähtö manantaina 10.1. klo 21.00 Turusta
Paluu tiistaina 11.1. klo 19.50

Hinta A/2 luokassa 24 €/henk. ja B/2 luokassa 22 €/henk.
Hinta sisältää hytin mainitussa hyttiluokassa ja Buffet-lounaan
ruokajuomineen. Sekä erillisen kahvi- ja pullakupongin.
Oman ohjelmallisen tilaisuuden arpajaisineen. Arpavoittoa toi-
votaan.

Tule kanssamme nauttimaan tanssista, hyvästä ruoasta ja
yhdessäolosta sekä laivan ostoksista.

Ilmoittautuminen Seijalle Kajuuttailla tai Airille 0400-538443
joulujuhliin mennessä.

Joululahjaksi

Koivisto pähkinänkuoressa	10,00 €
Koivistolaiset evakossa	25,00
Koiviston arkielämää	25,00
Koiviston merenkulun historia	8,50
Honkalaivat ja halkolastit	8,50
Koiviston historia	15,00
Länsi-kannaksen murrekirja	8,50
Sanaparsii Koivistolt	8,50
Neljännesvuosisata lottatyötä Koivistolla	5,00
Kannakselaistytöstä evakoksi tynkä-Suomeen	5,00
Koiviston yhteiskoulu, matrikkeli	5,50
Merenkävijän muistelmia	5,00
Koiviston kolmet kasvit	6,00
Kurkela-Hoikkala kuvina	20,00
Koivisto-Koivisto, laulukirja	15,00
Koivisto-vaakuna, postimerkki, I-luokka	2,00

Tilaukset Koivisto-Säätiö c/o Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
koivisto-saatio@kolumbus.fi